

חדשות בעולם הרפואה

הכירו את הגלגל

בכפר חב"ד הושקה ניידת הגלגל הכוללת מעלית מקצועית להסעת מרותקים לכסאות גלגלים מביתם לטיפולים ובדיקות. הניידת, תרומת משפחת גוריביץ, הוקדשה לעילוי נשמת הרב שמואל גרשון ניסן ובנו הרב חיים גוריביץ ומשרתת את תושבי כפר חב"ד והסביבה. הניידת מופעלת על ידי מתנדבים ובלב חב"ד מזמינים את אלו המתאימים לכך להצטרף למערך המתנדבים.

בטקס ההשקה הכריז מנהל לב חב"ד הרב לוי מנדלזון על כך שהשירות צפוי להתרחב לקהילות חב"ד נוספות ברחבי הארץ.

תהלכות תחת אש

השלוחים בבתי הרפואה מסכמים פעילות ל"ג בעומר תוססת ורחבת היקף. במחלקות הילדים נערכו תהלכות מוצלחות לילדים המאושפזים, וברבים מבתי הרפואה ערכו השלוחים תהלכות גם לילדיהם של צוותי הרפואה שהגיעו במיוחד מבתיהם להשתתף בפעילות.

את תשומת הלב הציבורית תפסו התהלכות בדרום הארץ, ובמיוחד בבית הרפואה סורוקה. בעוד שרוב התהלכות בדרום עברו להתקיים במתכונת מקוונת, בשל התראות פיקוד העורף והחשש ממתקפות

טילים, בבתי הרפואה התקיימו התהלכות ובכלי כסדרן התקשורת השונים התרפסמה תמונת התהלכה בסורוקה שערכו השלוחים הרב יוסי זוגותו ליצמן והרב שמואלק זוגותו פריימן.

הכתובת שלך במרכז הרפואי

לב חב"ד הוא פרויקט מבית

לפניות, הערות והצעות: Office@LevChabad.org.il

ב"ה | עש"ק פרשת במדבר, כ"ח אייר, ה'תשפ"ג, שנת הקהל | 19.05.23

4

ביטאון דו-שבועי לנושאי רפואה בראייה חב"דית

בריא אציל

יוצא לאור על ידי צעירי אגודת חב"ד באה"ק | עורך: שמריהו בוטמן | יו"ר: הרב יוסף יצחק הכהן אהרונב

דבר מלכות

לשמור על בריאות הגוף!

...לתלמידינו הכי גדול נודעתי שאינו שומר על בריאותו. עמו" דווקא [=לעזור ולסייע לגוף ולא 'לשבורו' בתעניות וסיגופים].

...ובוודאי יודיעני שאיך שלא היה המצב בעבר, הנה מאן ולהבא יתנהג כציווי האמור בשמירת הגוף, והרי "היות הגוף בריא ושלם מדרכי השם הוא".

(אגרות קודש חלק כ"א עמוד ת"א)

ולפלא שצריך לכתוב על-דבר עניינים פשוטים כאלו "מעבר לים" [=במכתב מארצות הברית לארץ הקודש], בה בשעה שידועה דרישת רבותינו נשיאינו בשמירת הגוף.

ועל פי תורת הבעל שם טוב: "עזוב תעזוב

דבר המעונת

"רופא יד"ד", הגרסה העדכנית

כאן בולט היתרון של רופא יד"ד. לרופא כזה אכפת ממך באופן אישי. הבריאות שלך ושל בני משפחתך חשובה לו מאוד, והוא יעשה את כל המאמצים להעניק את האבחון המדויק ביותר, וגם לתת את הטיפול המסור ביותר, במקרה הצורך. אין תחליף לאדם שקרוב אליך ומעוניין בטובתך באופן אישי.

במחלקה לייעוץ והכוונה של לב חב"ד אנחנו משתדלים למלא את המשבצת של "רופא יד"ד" באופן מיטבי. השליחות שלנו היא לסייע לאנ"ש ולקהילות חב"ד, ואחוות החסידים מעניקה לסיוע את האיכות הבלעדית של "רופא יד"ד" שמתקשה להירדם כשהוא יודע על החבר שנקלע לסיטואציה רפואית לא פשוטה. גם אנחנו מונעים מדאגה כנה לכל פנייה, קטנה כגדולה, ושומחים לתת את השירות הטוב ביותר. בריאות איתנה לכולם!

בנושאים רבים הורה הרבי להתייעץ עם "ידידים מבינים" ולקבל מהם הכוונה בהתלבטות הנתונה. בשאלות רפואיות המליץ הרבי להתייעץ עם "רופא יד"ד" ולשמוע לעצתו.

מה היתרון של "רופא יד"ד" על פני רופא מקצועי ומסור? האם הדיאגנוזה של רופא זר תשקף את המצב הרפואי בצורה מדויקת פחות מאשר הדיאגנוזה של "רופא יד"ד"?

הסיבה להעדפת רופא יד"ד על פני רופא זר היא פשוטה: אמנם לכל הרופאים עומדת "חזקת כשרות" שהם מבצעים את מלאכתם נאמנה ומשתדלים להעניק את האבחון והטיפול המקצועיים ביותר, אבל גם רופאים הם בני אדם. בני אדם שלפעמים העומס בעבודה עשוי לגרום להם להעמיק פחות במקרה הנתון או להסתפק בהמלצה כללית ולא להבהיר את התמונה המלאה על כל היבטיה.

רופא ירוד

שליפות עם פרופסור חנוך מידובניק

הרב **חנוך מידובניק** הוא חסיד חב"ד, פרופסור ופסיכיאטר מומחה. ניהל בעבר את מחלקת אשפוז גברים במרכז לבריאות הנפש בבאר שבע. משמש כיום כיו"ר החטיבה הפסיכיאטרית בפקולטה לרפואה באוניברסיטת בן גוריון בבאר שבע.

ילדות

נולדתי בחיפה למשפחה עם כבוד לדת אבל לא ממש דתית באורח החיים. אבא שלי באה ממשפחה דתית ואבא שלי היה יתום, ניצול שואה ששרד את אושוויץ, שלא חיבב את הדת במיוחד. הוא אמר לי פעם: "את התפילין תליתי על העץ בכניסה לאושוויץ..."

היינו משפחה דלת אמצעים, על גבול העוני. בבית היו רק סלון וחדר, כאשר הסלון שימש כחדר השינה של הוריי, שהוסב לסלון כשהגיעו אורחים הביתה. עם זאת, היינו משפחה שמחה מאוד, והוריי השקיעו רבות בחינוך שלנו.

חזרה בתשובה

תהליך החזרה בתשובה שלי היה איטי והדרגתי. קיבלנו ערכים אמוניים בבית אבל לא ערכים מעשיים של קיום מצוות. לדוגמה: חגגו לי בר מצווה אבל לא הנחתי בה תפילין... היה לי חיבור מסוים לדת, ואני זוכר שכנער הייתי קורא כל יום לפני השינה פרק תהילים.

בשלב מסוים אחי (הרב עופר מידובניק) חזר בתשובה, וזה היכה גלים במשפחה. כשהגעתי לצבא, הייתי "חושב מוטס" (שהוא חלק מצוות המוסק שאחראי לפינוי וטיפול בפצועים) והתחברתי עם משגיח הכשרות, שהיה אברך חב"די מכפר חב"ד. זאת הייתה תחנה נוספת בתהליך החזרה בתשובה שלי.

בית יהודי

אחרי הצבא הלכתי ללמוד רפואה בבאר שבע. חברים שלי לא ידעו על ההתחזקות הדתית שלי ולא מיהרתי לספר עליה. באותה תקופה הכרתי את אשתי, ובשלב מסוים גיליתי לה שאני מניח תפילין

פרופסור מידובניק מרצה בכנס בינלאומי

כל יום. חששתי מהתגובה שלה כי היא הייתה ילידת קיבוץ ובאה מרקע פחות דתי משלי. להפתעתי היא שמחה לשמוע על כך.

כשהחלטנו להתחתן, ניהלנו שיחות על אופי הבית והמשפחה שנקים. אמרתי לה שאני רוצה שיהיה לנו בית יהודי עם קידוש ונרות שבת. אשתי, שהיא רצינית יותר ממני, אמרה לי: "אם אתה רוצה בית יהודי, בוא נלמד קצת ונעמיק את ההיכרות שלנו עם היהדות".

תל אביב

שקלנו לעבור לגור בתל אביב, וגם עברנו אליה לתקופת ניסיון קצרה. התקופה הזאת הספיקה כדי להבהיר לנו שאין לנו מה לחפש שם. חטפנו שוק תרבותי מהרמה הערכית הירודה, שלא היינו רגילים אליה בבאר שבע. החלטנו שאנחנו לא מעוניינים לגדל את הילדים שלנו בסביבה כזאת, וחזרנו לבאר שבע.

"הרבי לא חושב ככה!"

היה לנו בבית חלק א' של ליקוטי שיחות ולמדנו בו יחד פעם בשבוע. לא הבנו הרבה אבל הבנו דבר אחד: בכל שיחה הרבי מתווה את הדרך לחיים ראויים ונותן הוראות ברורות איך לחיות חיים מלאי משמעות.

בתחילת הדרך התחברו אלינו ליטאים שניסו לקרב אותנו בדרך, ומפה לשם גם התארגן שיעור שבועי של רב ליטאי מירושלים בבית שלנו. אני לא אשכח איך פעם אחת, במסגרת השיעור, הוא הסביר ש"ראהבת לרעך כמוך" מתייחס ליהודי שהוא "כמוך בתורה ומצוות". הייתי מאוד נסער מזה וממש כעסתי עליו. אני זוכר שהטחתי בו את הזעם שלי ושאלתי אותו: "אז אתמול כשלא שמרתי תורה ומצוות, לא אהבת אותי? רק בגלל שהתחלתי להניח תפילין ולשמור שבת, אתה אהב אותי!?!". הוא ניסה להסביר אבל כבר נאטמו לי האוזניים.

אני זוכר שאמרתי לאשתי אחרי השיעור: "הרבי מליובאוויטש לא חושב ככה". כיום, אני מבין כמה הגישה של חסידות ושל הרבי הפוכה. בלי חסידות אי אפשר להבין מה זה יהודי בכלל.

"האנטומיה של הנפש"

התחלתי כרופא משפחה בירוחם, ואחר כך עברתי כמה תחנות נוספות עד שהגעתי לתחום

הפסיכיאטריה, בו אני עוסק כבר עשרות שנים. בתחום הזה אני רואה נקודות השקה רבות לתורת החסידות, ובייחוד לספר התניא.

בתניא אני מוצא את ה"אנטומיה של הנפש", והוא מספק תשובות קולעות לשאלות רבות בתחום רפואת הנפש, שהפסיכולוגיה והפסיכיאטריה מתקשות לתת להן הסבר בהיר ושיטתי.

להגיד תודה לרבי

בשנת תשמ"ח נסעתי לרבי יחד עם חברי ד"ר טל ניר. אשתי נכנסה להיריון 7 שנים אחרי החתונה שלנו, ובאתי פשוט להגיד תודה לרבי. לנסיעה הזאת צריך להקדיש ראיון נפרד.

תמונה של מנהל המחלקה

אני תמיד אומר שאני לוקח את הרבי איתי לעבודה. בזמן שניהלתי מחלקה סגורה דאגתי שיתלו תמונות של הרבי במחלקה. כשהיו שואלים אותי על התמונות הייתי עונה שאני מרגיש צורך לתלות את התמונה של מנהל המחלקה...

"למה אתה נשאר פה?"

פעם אחת נקלענו למשבר בין ההנהלה לצוות בבית הרפואה. יועצת ארגונית הוזמנה ליישר את ההדורים, ובמסגרת הטיפול שלה היא ראינה את הרופאים. בשלב מסוים בשיחה איתה, כשתיארתי לה את הקשיים הרבים בעבודה, היא שאלה אותי: "אז למה אתה נשאר פה?". אני עניתי לה בפשטות: "זאת השליחות שלי". היא נדהמה מהתשובה ואמרה לי שבדרך כלל נדרשת לה שנה שלמה של עבודה עם אנשי הצוות כדי להגיע איתם למשפט הזה. הסברתי לה שמבחינתי זה דבר בסיסי, כי יש לנו ייעוד בחיים וזו השליחות האישית שלי.

פנסייה

ההתנגדות של הרבי לחוסר עשייה מפורסמת. ליהודי תמיד יש תפקיד למלא, בצורה כזאת או אחרת. האירוניה היא שאמנם כיום אני עובד רק ברבע משרה, אבל אני עסוק הרבה יותר.

לאורך הקריירה הרגשתי שהרבי מלווה אותי כל הזמן. הרגשתי שהרבי דוחף אותי לקחת משרות בכירות ותפקידים בעלי אחריות גדולה, דרך תשובות ומכתבים נדהמים שנתקלתי בהם בספרי "אגרות קודש". גם כיום אני מרגיש את נוכחות הרבי בחיי ובעבודתי, ומשתדל לבצע את שליחותי כראוי.

מאושפז אבל לא לבד

השלוחים בבתי הרפואה עומדים לימין המאושפזים מסביב לשעון

לסיוע בעת אשפוז חייגו *5732

זה בידיים שלך

אנו מזמינים אותך להצטרף למערך המתנדבים

ולסייע לשלוחים בבתי הרפואה בשליחותם החשובה

077-202-3232

רפואת ילדים

ראיון מרתק עם פרופסור **יחיאל שלינגר**, מנהל בית הרפואה לילדים "יולף" בשערי צדק ומומחה למחלות זיהומיות.

מסר להורים

בכל מה שקשור לבריאות הילדים - חשוב לפעול בהיגיון, וגם להקשיב לתחושות הבטן.

ד"ר בנג'מין ספוק היה רופא ילדים מפורסם בארה"ב, שהוציא ספר על רפואת ילדים שהפך לאחד מרבי המכר הגדולים בכל הזמנים. את המסר המרכזי שלו הוא תמצת יפה במשפט הפתיחה של הספר:

הירגעו, אתם יודעים הרבה יותר ממה שאתם חושבים.

הורים צריכים לסמוך על ההיגיון ועל החושים ההוריים הטבעיים שלהם. לא להניח כמובן, אבל גם לא לחפש בעיות ולהיכנס למתח מיותר.

ללא השלכות מיוחדות. פרכוס בודד ולא ממושך לא גורם לפגיעה מוחית.

מה דעתך על "דיאטה" לילדים?

מספר תאי השומן בגוף נקבע בגיל הרך, ובהמשך החיים השינוי הוא רק במילוי והתרוקנות התאים, כך שזו תקופה מכרעת. מנגד, מבוגרים מתקשים מאוד להתמיד עם דיאטות, אז לילדים זה יהיה קשה שבעתיים...

כדאי לעודד ילדים להיות מודעים יותר לערכים התזונתיים של מה שהם אוכלים, ולהפחית קצת צריכה של אוכל לא בריא ומשמין.

לסיום, חילה על הקשר שלך לחב"ד.

לא זכיתי להכיר את הרבי עצמו, אבל פעלו והתיאורים של אלו שהיו קרובים אליו, הרשימו אותי תמיד עד מאוד.

יחד עם חלק מבניי, זכיתי להיות מקורב מאד לרב עדין שטיינזלץ ז"ל. קראתי את הספר "הרבי שלי" של הרב שטיינזלץ (מספר פעמים), והתרשמתי עמוקות מדמותו של הרבי.

בבית הרפואה שלנו פועלים זוג שלוחי חב"ד מאוד מסור, הרב יוני וזוגתו שניאורסון, שעושים עבודת קודש בשליחות הרבי, ואני מלא הערכה אליהם.

רוצים לקבל את הבטאון לפני כולם?

הצטרפו למני בקבוצת הוואטסאפ השקטה!

להצטרפות שלחו הודעה למספר 03-5666680 או סרקו את הברקוד <<

של עשרה ילדים, חמישה מהם לא שרדו עקב זיהומים שחדרו לגוף.

אבל אולי כיום זה כבר מיותר?

זה מזכיר לי את הבדיחה על אדם שפיזר אבקה כדי להבריח נמרים. כששאלו אותו: "אבל אין כאן נמרים?", הוא ענה: "סימן שהאבקה עובדת"...

בחיסונים זה הפוך: מצב הבריאות המתקדם במערב הוא הודות לחיסונים השונים, ואם אנשים יפסיקו להתחסן - המחלות הזיהומיות השונות יחזרו באחוזים גבוהים ותהיינה לכך השלכות חמורות.

גם מתנגדי החיסונים הנחושים, עומדים בתור להתחסן לפני טיסה להודו ותאילנד. זאת אומרת שגם הם מכירים בחשיבות של החיסונים, ונהנים למעשה מנתוני ההתחסנות הגבוהים במערב.

מתי צריך להגיע לחייון?

בהינתן אחד הנתונים הבאים: הילד אפתי ולא מגיב; יש פריחה בולטת; הילד מיושב ולא מוציא שתן - יש ללכת למיון בהקדם.

חשוב מאוד לסמוך על תחושות הבטן ההוריות. הורים מכירים את הילדים שלהם ויודעים לזהות מצבים חריגים באופן יוצא דופן, ולפעול בהתאם.

כמה חילים על פרכוסים בכלל, ועל "פרכוסי חום" בפרט.

פרכוס הוא תנועות קצובות ולא רצונית של הגפיים, שמלוות ברוב המקרים במצב הכרה מעורפל, ולעיתים ביציאת קצף מהפה ואובדן שליטה על סוגרי הגוף. הסיבה לכך היא פעילות חשמלית לא תקינה של המוח.

"פרכוס חום" נפוץ אצל ילדים קטנים (מגיל חצי שנה ועד גיל 6), ובו הפרכוס הוא עקב חום הגוף שעולה או משתנה במהירות. אם הרופאים קובעים שבכך מדובר - בדרך כלל אין בכך סכנה ולא דרוש טיפול. במקרים אחרים, מדובר במחלה אמיתית, לעיתים משפחתית, שחשוב להתייחס אליה ולטפל בה ביסודיות.

מה עושים כשיש "פרכוס מוחי"?

כדאי להשכיב את הילד על הצד ולוודא שהלשון שלו מחוץ לפה כדי שלא ייחנק, ולהזעיק עזרה רפואית. לרוב, הפרכוס עובר תוך דקות ספורות

כמה מילות הסבר על המערכת החיסונית ועל זיהומים.

הגוף שלנו בנוי כך שכאשר הוא נתקל בגורם זיהומי - חיידק, וירוס וכדומה - הוא נלחם נגדו. המאבק בין הגוף לגורם המסוכן הוא לא תמיד פשוט, ואנחנו רוצים להקל על הגוף ולעזור לו להביס את הגורם המזוהם.

לשם כך, אנחנו מכשירים את הגוף להתמודד איתו. את זאת אנחנו עושים בעזרת חיסון. בחיסון אנחנו מחזירים לגוף "נגיף דמה", והחשיפה אליו מאמנת את המערכת החיסונית להתמודד איתו ולצלוח את המאבק עם נגיפים אמיתיים בשעת הצורך. זאת בעזרת נוגדנים שהגוף מייצר, שמסייעים לגוף להדוף את הגורם המזוהם שיחדור לגוף.

מה החשיבות של חיסון תינוקות?

אחוזי התחלואה והתמותה מזיהומים אצל תינוקות עד גיל שנה הם גבוהים מאוד, ביחס לשלבים מאוחרים יותר בחיים, ולכן החיסונים בגיל הזה חשובים מאוד.

למה בכלל להתחסן? האם תופעות הלוואי שוות את זה?

אני לא מתכחש לתופעות הלוואי השונות (שהן ברובן המכריע קלות, אגב), אבל הן מתגמדות ביחס לתועלת העצומה של החיסונים.

חשוב להבין דבר פשוט: החיסונים השפיעו על הבריאות ועל תוחלת החיים של האנושות באופן חסר תקדים. רק לפני כמה דורות, במשפחה

חיתוס שכדאי לנפץ

יש תפיסה רווחת בקרב אנשים רבים על בתי רפואה כמקומות לא נעימים, ודאי עבור ילדים. הורים רבים חושבים שבמחלקת מיון ילדים שוררת אווירה מעיקה, אבל זה פשוט לא נכון. המקום הוא מרווח ונעים, עם מיטה להורה, עם פינות יצירה לילדים, וליצן רפואי שמשמח את הילדים. לילדים נחמד מאוד במהלך ההשהיה שם, עד כדי כך שרבים מהם מתקשים לעזוב את בית הרפואה בסיום הטיפול.

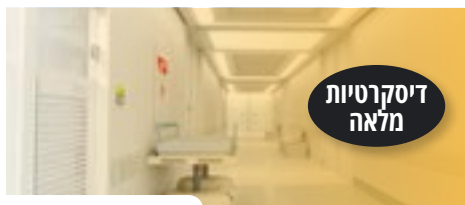
הלכת לאיבוד במסדרונות עולם הרפואה? מהיום אתה לא לבד!

המחלקה לייעוץ והכוונה כאן עבורך.

בהמלצה על הרופאים המתאימים עבורך,

הדרכה וסיוע בהתמודדות עם התהליכים הבירוקרטיים

לייעוץ והכוונה: 035666680 או באתר guidance.levchabad.org.il

עבורם. הם נענו להצעה, ושלחתי את התפילין והמזוזות לבדיקה. הבדיקה העלתה שבפסוק "והיו לטוטפות בין עיניך" בתפילין, הייתה מילה מחוקה. התפילין תוקנו מיד והחזרתי לו אותם. הטיפול שלו כלל ניתוח מסובך והוא עבר אותו בהצלחה, וכעבור זמן קצר השתחרר מבית הרפואה. ניתוחים מוצלחים והתאוששות מהירה הם לא אירוע נדיר כמובן, אבל אני זוקף את זה לבדיקת ותיקון התפילין, כהוראת הרבי.

"רבין" במספרים

כ-500,000 מאושפזים בשנה • כ-5,000 אנשי צוות, אחיות ורופאים • כ-600 לידות בחודש • כ-1700 מיטות אשפוז

להם משמייים. זה נותן לך נקודת מבט אחרת על השליחות פה.

מן לנו הצצה לפעילות שלכם בבית הרפואה.

הפעילות שלנו מתפרשת על פני מחלקות רבות בבתי הרפואה השונים, שתחת המרכז הרפואי "רבין".

יש לנו את "קפיטריות החסד" שעוברות במחלקות האשפוז ומציעות שתייה חמה ומיני מתיקה. זה נותן למאושפזים תחושה של "אכפת לי ממך, אני כאן בשבילך".

אנחנו מעניקים גם עזרה כספית, בדרכים שונות. בין היתר, אנחנו מחלקים סלי מזון ותווי קנייה למשפחות שהטיפול הרפואי מקשה עליהם וגוזל מהם משאבים יקרים.

כל זאת כמובן לצד הנחות תפילין על בסיס יומי, חלוקת נרות שבת ועוד.

לסיום, שתף אותנו בסיפור קטן מהפעילות שלך.

יום אחד התקשרה אליי אשה וביקשה שאבוא להניח תפילין לבעלה שמאושפז בבית הרפואה. געניתי בשמחה, הגעתי לחדרו והנחתי לו תפילין. לאחר ההנחה שאלתי בנימוס אם יש לו בבית תפילין, ואם הזדמן לו לאחרונה לבדוק את התפילין שלו. הוא ענה שיש לו אמנם תפילין בבית, אבל הוא לא בדק אותם כבר שנים רבות.

אמרתי להם שהרבי ממליץ במצבים כאלה לבדוק את התפילין והמזוזות, ושאני אוכל לדאוג לזה

הרב אפרים סגל ומשפחתו הם שלוחים במרכז הרפואי "רבין" בפתח תקווה, משנת ה'תשע"ח.

ספר לנו על הכניסה שלך לבית הרפואה.

בדרך כלל, כשאתה מגיע למקום עבודה נורמטיבי, אתה עובר קורס הכשרה לפני כן או לפחות תדרוך קצר וחפיפה במקרה הצורך. אבל אותנו אף אחד לא הכין למה שהולך להיות שם. לא הכרנו אף אחד, לא ידענו מה עושים ולאן הולכים. בנוסף לכך הייתה גם האחזקה העצומה על הפעילות בשלושה בתי רפואה ענקיים, שמוטלת על כתפיו בלבד.

חשבתי כמו הבעל שם טוב. אמרתי לעצמי: "פשוט תיכנס לבית הרפואה והקב"ה יוביל אותך לאן שצריך". וכך עשיתי. בפעמיים הראשונות הצוות קרא לאבטחה, כי הם הבחינו באדם שמסתובב במחלקה עם נרתיק תפילין ומציע למאושפזים להניח...

עם הזמן הצוות התרגל לנוכחות שלי, ולאט לאט הצלחתי להתחבר אליהם, וכך סללתי את הדרך למעמד הרשמי שלי במרכז הרפואי כיום.

מה מייחד את השליחות בבית הרפואה בעיניך?

קודם כל, האוכלוסייה תמיד משתנה. הן אנשי הצוות והן המטופלים ומשפחותיהם.

שנית, האנשים כאן זקוקים לך ברגעים מורכבים בחייהם. במקרים מסוימים אתה האדם היחיד שנמצא איתם, ולפעמים אפילו האדם האחרון שהם באו איתו במגע. אתה כמו מלאך שנפל

הנה"ח הרב מרדכי ביסטריצקי רב קהילת חב"ד צפת ורב מחלקת הכשרות ברבנות צפת

רפואה והלכה

לקט שאלות ותשובות על לידה בשבת

אשה שנסעה לבית הרפואה ובדרך הפסיקו הציירים, האם מותר לה להמשיך בנסיעה בשבת?

אם נפסקו הציירים באמצע הדרך לבית הרפואה, באופן כזה שאם הייתה כעת בביתה לא הייתה חושבת כלל ללכת לבית הרפואה - חייבת לעצור את הרכב ולהיכנס לבית הסמוך ולא להמשיך בנסיעה בשבת.

במקרה שהנהג ייסע לדרכו, ולא תמצא נהג כשתצטרך שוב לנסוע לבית הרפואה - מותר לה להמשיך את הנסיעה לבית הרפואה (אף שפסקו הציירים).

כשמגיעים לבית הרפואה, האם מותר להחנות את הרכב לאחר שהולדת ירדה? האם מותר לכבות את המנוע?

ל"ח ובסימן ש"ג סעיף כ"ג בסוגריים] שמותר "שבות דשבות" במקום הפסד מרובה - ניתן לכבות את המנוע על ידי שינוי, כי כל כיבוי הוא שבות ועל ידי שינוי מותר כדי שלא ייגנב הרכב, וכן לרוב יש חשש סכנה בהשארת רכב מותנע.

יולדת שהגיעה בערב שבת לבית הרפואה, ורופא מומחה מעריך שלא תלד עד מוצאי שבת, האם מותר לה לחזור לביתה לצורך מנוחת הנפש והגוף?

מכיוון שבבית יהיה לה מנוחת הנפש והגוף, מותר לה לשוב לביתה עם נהג גוי.

האם הבעל יכול לחזור לביתו ברכב לאחר לידת אשתו?

אסור לו לחזור ברכב למרות שקשה לו להישאר בבית הרפואה, ואף אם אין לו מה לאכול. אך אם השאיר בבית ילדים קטנים וצריך לחזור לשמור עליהם, מותר לו לחזור לביתו עם נהג גוי.

לפני שבת - צריך לנתק את חיבורי החשמל של דלתות ולכבות נורות בקרה פנימיות, בכדי למעט בתלול שבת בפתחת הדלתות ובסגירתן.

בעת הנסיעה - הדלקת המנוע תיעשה בשינוי [בשתי ידיים או באחורי אצבעותיו וכדומה].

יש לחגור את חגורת הבטיחות לפני הפעלת המנוע, בכדי למנוע צפצוף והפעלת נורת בקרה.

החנייה - עם ההגעה לבית הרפואה, בגמר הנסיעה - אסור לכבות את הפנסים.

צריך להחנות את הרכב במקום שלא מפריע למכוניות אחרות לנסוע, כדי לא לחסום רכבים אחרים שעשויים להביא גם הם חולים שיש בהם סכנה.

כיבוי הרכב - אם יכולים לצאת מהרכב ולמצוא נכרי שיכבה את הרכב וינעל, יעשו כן, ללא ציווי.

אם אין נכרי, לכאורה לדעת רבינו [סימן ש"א סעיף

03-9607358
www.kidstorah.org

אות בספר התורה ברכה לרפואה

תשובת הרבי' לזוג הורים שכתבו לרבי על מצבה של בתם הזקוקה לרפואה:

"בטח קנו לזכות בתם תי' אות בספר התורה הנכתב בירושלים עייה"ק לפנים מן החומה ותאריך ימים ושנים טובות".